Aan de Voorzitter van de Eerste Kamer der Staten-Generaal
Postbus 20.017
2500 EA ´s GRAVENHAGE

Woerden, 14 november 2008 Onze ref: NUVO/BWI/08.348

Betreft: Fiscale regeling tegemoetkoming ziektekosten vanaf 2009

Geachte .....,

Op dinsdag 18 november 2008 vindt een technisch overleg plaats over het Wetsvoorstel Tegemoetkoming Chronisch Zieken en Gehandicapten.

Graag maken wij van de gelegenheid gebruik om ook uw aandacht te vragen voor een zorgelijke ontwikkeling in deze regeling. In de voorgestelde nieuwe regeling, die als doel heeft een tegemoetkoming te bieden in de meerkosten die voortvloeien uit een chronische ziekte of een handicap, komen de kosten van brillen namelijk niet meer voor compensatie in aanmerking!

Goed zicht en adequate optische hulpmiddelen zijn voor elk mens in onze steeds meer visueel ingestelde maatschappij van groot belang. Goede oogzorg en optische hulpmiddelen:
- stellen mensen in staat (langer) zelfstandig deel te nemen aan het sociaal-maatschappelijk verkeer;
- stellen mensen in staat beter inzetbaar en langer te participeren op de arbeidsmarkt;
- verbeteren de verkeersveiligheid;
- verminderen het beroep op overige zorgvormen zoals thuiszorg, maatschappelijk werk en ergotherapie.

Goede oogzorg en optische hulpmiddelen dienen daarom voor iedereen toegankelijk te zijn en te blijven, zowel fysiek als financieel.

Dagelijks verlenen de bij de NUVO aangesloten gediplomeerde opticiens goede en toegankelijke oogzorg aan alle geledingen van de samenleving. Als brancheverenigingmaken wij ons dan ook uit maatschappelijke overtuiging hard voor het behoud hiervan. Ons inziens leidt de voorgestelde versobering van de fiscale regeling tot een ongewenste beperking van de toegang tot deze zorg, juist voor die groep mensen die vaker dan gemiddeld met slechtziendheid te maken krijgt. Zo stelde het Tijdschrift van Geneeskunde onlangs dat slechtziendheid en blindheid bij volwassenen met een verstandelijke handicap tien keer vaker voorkomt dan bij mensen zonder verstandelijke handicap. Ook leiden chronische ziekten zoals diabetes tot een verhoogd risico op oogaandoeningen en tot de noodzaak van het gebruik van optische hulpmiddelen.

In dit kader brengen wij ook graag de volgende passage uit het advies van de Raad van State onder uw aandacht:

"Het mag zijn, dat het aanmerken van brillen als hulpmiddelen waarvan de uitgaven op grond van het vervallen artikel 6.17 Wet IB 2001 als uitgaven wegens ziekte, invaliditeit en bevalling werden aangemerkt, heeft geleid tot niet voorzien en beoogd gebruik van de buitengewone uitgavenregeling. Dit gebruik is echter mogelijk gemaakt doordat de buitengewone lastenregeling niet alleen is ingezet voor de bijzondere uitgaven wegens ziekte, invaliditeit en bevalling, maar zoals hiervoor is beschreven, in de loop van de tijd is aangevuld met inkomenspolitieke maatregelen.
Van belang is dat ingaande 1998 een vaste aftrek is opgenomen voor chronisch zieken in verband met uitgaven die niet direct kunnen worden gerelateerd aan hun ziekte dan wel niet kunnen worden gekwantificeerd en in 2004 de toegang tot deze vaste aftrek is gekoppeld aan een minimumbedrag van € 325 voor een aantal specifieke uitgaven in het desbetreffende kalenderjaar (artikel 6.20a Wet IB 2001). Uitgaven voor hulpmiddelen, waaronder brillen, behoorden tot deze specifieke uitgaven, hetgeen er toe heeft geleid dat de aanschaf van een bril van meer dan € 325 een extra aanspraak heeft gegeven op het chronisch zieken-forfait van € 821.
Nu bij de uitgaven voor specifieke zorgkosten geen sprake meer is van inkomenspolitieke maatregelen, geeft de aanschaf van een bril ook geen toegang meer tot die inkomenspolitieke maatregelen. Een bril ter ondersteuning van het gezichtsvermogen onderscheidt zich niet van een ander hulpmiddel, en behoort daarom ook niet uitgezonderd te worden. Evenzo is er geen reden de uitgaven voor andere soms zeer kostbare visuele hulpmiddelen en de kosten van een blindengeleide hond niet in aanmerking te nemen. De Raad adviseert de uitzonderingen voor gezichtsvermogen ondersteunende behandelingen en hulpmiddelen te schrappen."

Overigens zij opgemerkt dat, in tegenstelling tot veel andere hulpmiddelen, brillen en contactlenzen vallen onder het hoge BTW-regime. Hierdoor worden slechtzienden vanuit overheidswege extra belast.

Met een afbakening van de doelgroep en een verhoging van de inkomensdrempel bevat de voorgestelde regeling reeds voldoende maatregelen om ongewenst gebruik te beperken.
Het uitsluiten van noodzakelijke hulpmiddelen voor chronisch zieken en gehandicapten en daarmee een beperking van de toegang tot oogzorg voor een groep die meer dan gemiddeld op deze hulpmiddelen is aangewezen, leidt ons inziens tot een maatschappelijk ongewenste situatie.

Gelet op het bovenstaande, verzoeken wij u bij de verdere kamerbehandeling dit onderwerp extra aandacht te geven, en zich er voor in te zetten dat mensen ook in de toekomst zicht blijven houden op een fiscale tegemoetkoming in de kosten van aanschaf van een bril of contactlenzen, door de voorgenomen uitsluiting van brillen te schrappen.

Dit verzoek wordt ondersteund door Viziris, de netwerkorganisatie van mensen met een visuele beperking.

Hoogachtend,

M.B. Asselbergs
Voorzitter